

Convenção ortográfica da língua mirandesa. Miranda do Douro: Câmara Municipal de Miranda do Douro; Centro de Linguística da Universidade de Lisboa, 1999, 62 pàg.

Amb tranquil·litat, a l'estil portuguès, el 17 de setembre de 1998, el Parlament de Lisboa va reconèixer el mirandès com a idioma oficial. El mirandès és un dialecte de l'asturianolleonès, però no pas un secessionisme. Ho demostra que tota Astúries se'n va felicitar. Així, *Les Notícies: Selmanariu Independiente d'Información Xeneral*, de 27 de setembre 1998, remarcava a la portada «*El parlamento portugués fai oficial la llingua asturiana na Tierra de Miranda: El mirandés, un dialecto asturleonés que falen en Miranda unes quinze mil persones, pasa a ser llingua oficial de la República portuguesa, asegurando los derechos llingüísticos*».

El moviment a favor de la recuperació de la llengua és força recent: comença en la dècada dels noranta. El 1995, surt la *Proposta de convenção ortográfica mirandesa*. Ara, el llibre que ressenyem n'aporta la norma definitiva.

L'ortografia ha estat establerta per un equip d'especialistes, constituït per set responsables d'ensenyament i difusió del mirandès; i per quatre lingüistes (tres pel *Centro de Linguística da Universidade de Lisboa*, i una per la *Universidade de Coimbra*). Aquesta codificació mereix ser remarcada per sis motius. Primer, és una convenció: la idea de diàleg apareix en el mateix títol. Se-

gon, els autors no surten esmentats en la portada ni en la coberta: l'important és la llengua. Tercera, probablement per primera vegada en la història d'Europa, la normativització no és un afer estrictament de filòlegs, ans hi participen, des del bell inici i en un pla d'absoluta igualtat, planificadors del corpus i de l'estatus. Quarta, hi col·laboren experts, en qualitat de tals, independentment de llur filiació etnicolingüística: el que compta és la qualitat final. Cinquena, s'hi impliquen les universitats de més renom de l'Estat: no és el fruit d'institucions que funcionen per cooptació. Sisena, hi col·laboren, colze a colze, gent dels grups etnicolingüístics fins ara, respectivament, dominat i dominador.

Tots aquests mèrits extralingüístics tenen la seva projecció lingüística en els «principis generals» que orienten la convenció, i que són explícits en la primera pàgina del text: *a)* Reducció de la variació gràfica; *b)* Claredat; *c)* Continuitat de la tradició gràfica; *d)* Simplicitat i *e)* Flexibilitat.

Calmosa lucidesa. Virtuts cívi-ques. Alacritat («promptitud volenterosa a fer alguna cosa», *DIEC*). Un exemple per a la pau lingüística, ibèrica, europea i planetària.

Jordi BAÑERES